

Sann klesreform

Av Sally Hohnberger

Kristne er altfor ofte opptatt av ytre bekledning, slik det står i Matt.6,31-33: ”Hva skal jeg ha på meg? Hva skal jeg bli kledd med?” Det finnes imidlertid et mye viktigere spørsmål: Er jeg **iført Kristus**?

Vi bør stille oss selv noen spørsmål. Vet vi hvordan vi kan bli **iført**Kristus og utvise en Kristus-lik ånd under alle omstendigheter? Vet vi hvordan vi kan gjenkjenne Guds vilje og overgi oss til den? Når vi fristes til å følge selvets vilje, finner vi da frihet og kraft til å stå imot dets makt? Tar vi daglig på oss Kristus og gjør Ham til Herre over vår vilje slik at Hans guddommelige makt kan forandre oss og fri oss fra å tjene selvet? Den sanne klesreformen innebærer å ”*ikle [seg]Herren Jesus Kristus*” – å vandre i Kristi karakter, og ikke følge selvets tanker og følelser.

Mitt indre selv består av mine tanker, følelser, emosjoner, preferanser og begjær. Tenk litt på det. Det er dette som utgjør vår karakter, og som Gud ønsker å befri fra å være selvets tjener. Han ønsker at vår karakter i stedet skal tjene Ham og følge Hans veier. Dette innebærer at vi på vår side må gjøre et valg. Vi må lære å ”sile” våre tanker, våre følelser og vårmåte å respondere på gjennom Kristus, og vi må velge å gjøre Hans vilje, ikke vår egen. Det er dette som er å la Kristus leve i oss. I 2.Kor.10,5 beskrives det som å ”*rive ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg imot kunnskapen om Gud, og ta hver tanke til fange under lydigheten mot Kristus*”.

Gud arbeider fra innsiden og utover. Han ønsker å skape sitt hjerte i oss (jf. Esek. 36,26-27). Dette representerer Hans følelser, Hans emosjoner, Hansvaner. Gud vil gi oss sin flittighet som erstatning for våre late vaner. Vi vil velge å stole på Gud, fremfor å gi etter for frykt, fortvilelse og sinne. Vi vil velge å reagere slik Jesus ville gjort, og vi vil overgi oss for å gjøre Hans vilje. Han behøver nemlig vårt samtykke og vårt samarbeid for å kunne endre oss på innsiden. Når vi lar Kristus sitte på vårt hjertes trone, kan Satan ikke lenger oppholde seg der (Jak.4,7). Gud kan nemlig ikke bo i et delt hjerte. Han vil ha *hele* oss. Når det gjelder våre tanker og følelser, ønsker Han et udelt hjerte.

Før vi tar på oss yttertøyet, tar vi på det *nødvendige* undertøyet. Jeg må lære å overgi tanker, følelser og ord til Den Hellige Ånds innflytelse, slik at Kristus kan ikle meg det nødvendige undertøyet som består av Kristus-lik tro og dyd! I det åndelige liv bygger vår vandring med Gud på forening og samfunn, overgivelse og samarbeid. Vi behøver hele tiden Den Hellige Ånds veiledning i vårt indre, slik at utsiden kan bli slik Kristus lager den (jf. Matt. 23,25-26).

I 2.Pet.1,5 står det: ”*La deres tro vise seg i et ærbart liv*” (i kraft til å adlyde). Det er en slik tro som er undertøyet i vår kristne vandring, og som vil ha innflytelse på hvordan vi responderer og handler når vi møter prøvelser. Er ikke kraften til å leve og adlyde Kristi yttertøy? Jo. Hans rettferdighets kappe er det å gjøre rett. Denne kledningen kan bli vår. Den representerer hvordan vår karakter (våre tanker og følelser) og vårt temperament (våre responser) forandres fra å tjene selvet til å tjene Gud i hellighet. Troen på Gud må, sammen med forbindelsen med vår kraftkilde, bli en daglig realitet som effektivt endrer våre tanker, følelser og vaner slik at vi kan tjene Gud. I praksis vil det si at jeg vender meg bort fra

irritasjon og i stedet responderer slik Kristus vil. Dette indre forholdet av forening og samfunn må velges og erfares for at vår utside skal være ekte vare.

Når Kristus har kontrollen over våre tanker, følelser og vaner, kan vi klatre videre på trinnene på Peters stige og oppnå kunnskap, deretter avholdenhet, deretter utholdenhet og til slutt gudsfrykt (2.Pet.1,5-7). Hvert steg krever at Guds dyd og kraft knyttes til vår tro. I vår kristne vandring må vi samarbeide med Gud slik at denne rettferdighetens kappe kan bli vår fra innsiden og utover. Å "*ikle[seg]Herren Jesus Kristus*" på denne måten (Rom.13,14), må være en kledning vi daglig tar på. Kristus ønsker å kle vårt indre menneske med sin guddommelige kraft, slik at vi ikke er nakne for Hans Ånd.

Beskjedenhet

Beskjedenhet er et viktig kjennemerke ved den kristne kledningen. Når det gjelder vår karakter, innebærer dette at vi er fordringsløse eller beskjedne i hvordan vi betrakter våre evner. Åndelig beskjedenhet er å være så føyeelig i Guds hender at når Guds vilje kommer i strid med vår selviske vilje, vil vi si "nei" til selvet og "ja" til å gjøre Guds vilje. Vi vil legge alle våre krefter i å gjøre det rette, ved Guds nåde, uansett hvor smertefullt dette kan virke for selvet. I denne situasjonen vil vi legge bort enhver tanke eller vane som har behov for reform. Selvet må under *alle* omstendigheter legges villig og bestemt til side, ikke bare når det passer eller samsvarer med våre følelser og vår vilje.

Hvordankan vi så få en slik fasthet, beslutsomhet og selvkontroll? Ved å overgi selvet i Guds hender, ved å bruke tid med Gud, og ved å kjenne Hans ord i Skriften, så vel som i Hans tale til vår samvittighet for å veilede oss. Gud ønsker å styrke våre valg. Han venter på å få kle oss med sin guddommelige natur, gi oss styrke og erstatte våre selviske klær med sin egen rettskaffenhet.

Å *bli ikledd Kristus* kan sammenliknes med hvordan et lite barn samarbeider med sine foreldre i å ta på undertøyet ved dagens begynnelse. Vi er faktisk like avhengige av at Kristus hjelper oss med å gjøre det rette som et lite barn er avhengig av at foreldrene kler på det dets fysiske klær på en ordentlig måte.

Du vil oppdage at Gud alltid arbeider fra innsiden og utover. **Den indre beskjedenheten i hjertet** (når jeg gir mine tanker og ord til Kristus) *går forut for* den ekte ytre, varige beskjedenheten (handlinger og responser). Sann beskjedenhet begynner med å velge å kle seg for Jesus. "Jeg liker denne beskjedne overdelen og dette beskjedne skjørtet." Det er å velge å tenke Jesu tanker. Når vi gjentar slike ord og valg i Kristus, vil vi – takket være den guddommelige kraft som virker sammen med våre menneskelige anstrengelser – foretrekke beskjedenhet. Etter som vi lærer å underordne vår vilje under Gud, vil vi også overgi vår ytre kledning til Hans preferanser. I Kristus – ikke i selvet – kan du ha en himmelsk beskjedenhet.

Dette gjelder også forvanlige klær. Vi vil legge alle favorittplagg til side med et oppriktig ønske om å behage Gud. Vårt ønske blir å ha Kristus **boende** i oss. Vi vil ta med Kristus til klesskapet og la Ham fortelle oss hva Han synes om hver bluse, hvert skjørt, osv. Vi vil få en idé om hva slags klær som viser at vi tilhører Kristus. Gjør deretter som de kristne i Berøa (Apg.17,10-11): Test dette med Bibelens prinsipper for beskjedenhet og sunn logikk, og bygg videre på det. Kle deg for Jesus, og ikke for mennesker eller for moten, som begge er grusomme arbeidsgivere. "Herre, led meg, gjør meg balansert, korrigér meg!"

”La ikke skjønnhet være i det ytre... men la skjønnheten heller være hjertets skjulte menneske, med den uforgjengelige skjønnheten som hører til den milde og stille ånd[den frivillige overgivelsen], som er meget dyrebar i Guds øyne.” (1. Pet. 3,3-4).

Når vi søker å kle oss beskjedent, vil vi ikke ønske å tiltrekke oppmerksomhet mot oss selv. Vi dekker oss derfor med en sømmelig stil og passende klær, ikke for tett, ikke for løst. Vi kler oss fint, men ikke provoserende. Vi unngår derfor store utringninger eller å tiltrekke oss for mye oppmerksomhet med for lite klær. Dette er beskjedenhet i klesveien. Å kle seg for Kristus er å ta på seg det som vil representere Hans karakter. Det er viktig å spørre Gud i bønn om hva Han godkjenner eller misliker av klærne våre, og så følge Ham. Beskjedenhet krever mot og valg.

Fikenblader

Sann beskjedenhet innebærer at Kristus styrer mitt liv. Jeg gjør Hans vilje, ikke min egen. Han vandrer og samtaler med meg på samme måte som med Enok (1.Mos.5,24). Han gir meg råd og veiledning om hvordan jeg skal leve mitt daglige liv, øyeblikk for øyeblikk. *Kristus i meg* er mitt håp om å ha kraft til endring fra å tjene selvet til å tjene Gud i alt. Beskjedenhet er å si: ”Ikke min vilje, men Din vilje skje, Herre.” Kristus blir den som har ledelsen.

Fikenblader representerer det motsatte av Guds plan for oss om å *”ikle dere Herren Jesus Kristus”*. Det var fikenblader Adam og Eva flettet sammen for å skjule sin nakenhet etter at de hadde syndet og mistet Guds dekke (1.Mos.3,7). De fulgte sin egen plan for å skjule sin nakenhet. Her var det selvet som hadde ledelsen, ikke Gud. Med det sammene hadde syndet forsøkte dette perfekte paret å beskytte seg selv. De ville ikke innrømme at de hadde gjort noe galt, klandret hverandre for sin synd, skyldte på omstendighetene – alt unntatt å innrømme sine feil. Fikenbladene var et bilde på deres argumenter og unnskyldninger for å ha vært ulydig mot Guds vilje.

Vi ønsker ikke å gå der hvor selvet har ledelsen. Det er en utrygg sti, og den vil lede oss i motsatt retning av Guds vilje. Mine lyster og min vilje uten Gud er ikke steder det er trygt å gjøre overveielse. Selvets vilje og Guds vilje vil normalt være i opposisjon til hverandre. Skriften sier at vi må dø fra selvet og leve for Kristus. La Gud lede deg mens du tenker gjennom følgende: Hva er mine fikenblader?

Vi må spørre oss selv: Vil jeg ta på meg Kristi dekke? Vil jeg la Gud være den som leder meg? Eller vil jeg ikle meg mine egne fikenblader og ta ledelsen selv, slik som Eva, eller som djevelen? Bestemmer jeg hva jeg vil si, hva jeg vil gjøre og hvordan jeg vil reagere? Adam og Eva laget sitt eget dekke da de oppdaget at de som en følge av sin ulydighet, var blitt nakne. De klandret hverandre, slangen og endog Gud. Et klesplagg er ikke nødvendigvis synd i seg selv. Men det handler om at jeg viker av fra å ha på meg det jeg vet Gud ønsker at jeg skal ha på meg. Vil jeg ta på det ”jeg eller mine venner” ønsker at jeg skal kle meg i, eller det som ”gjengen” har på seg? Slikt kan bli en erstatning, eller et fikenblad i stedet for Kristi dekke. Alt handler om hvem som har det siste ordet – hvem som leder an. Er jeg villig til å underordne meg under Ham?

Jeg har ofte sett jenter som har vokst opp med hjemmeskole, bli oppdratt til å bruke hovedsakelig joler og skjørt, eventuelt bukser en sjelden gang. De begynner etter hvert

på college, og i løpet av 6-12 måneder har de lagt bort både skjørtog kjoler. Er det fordi de ønsker å bli som mengden rundt seg? Jeg har et spørsmål... Følger disse jentene Gud og Hans kleskode for dem, eller tar de på seg ”likhets-fikenbladene”?

Jeg har også sett søte, unge damer som er blitt oppdratt med beskjedne kjoler, gjøre opprør når de blir eldre. Det begynner med små ting. ”Jeg vil...Jeg trenger... Dette er for restriktivt.” Litt etter litt tar selvet ledelsen og unnskylder endringene i klesstil. En dag kommer de så i kirken med svært utringedeoverdeler samtidig som de bekjenner seg til å følge Kristus. Følger vi egentlig Gud, eller fletter vi sammen fikenblader i stedet for å være under Hans ledelse og kontroll?

Selv om Kristus ikke godkjenner våre feil, forlater Han oss ikke. Han går sammen med oss, selv om vi farer vill og synder. Han forlater oss aldri. Han er der for å få oss til å vende tilbake til Ham, hjelpe oss bort fra selvet, hjelpe oss til å komme *under Kristus* igjen – ikke selvet. Han lengter etter å forløse og helbrede oss fra å tjene selvet. Kristus ønsker å legge sin rettferdighets kappe tilbake på våre skuldre. Men Han kan ikke hvis ikke vi samtykker, samarbeider, og vender tilbake til Ham slik at Han kan rydde opp i det hele. Tror vi at Gud vet hva som er best for oss?

Vokt deg for fikenblader i din klesstil. Vokt deg for å tenke at din vilje er Guds vilje. Spør deg selv: Hvorfor bruker du de klærne du har på deg? Hva er ditt sanne motiv? Har du tenkt på å legge klesspørsmålet frem for Gud for Hans godkjennelse? Blir du kontrollert av dagens mote? Blir du mer påvirket av dine venner og dem du omgås, enn av Gud? Erstatte du din gudgitte identitet for å bli mer lik dem rundt deg?

Har *Kristus* ledelsen over mitt liv, eller er *jeg* den som styrer? Har jeg iført meg Kristi vilje, eller min egen? Her må enhver bedømme seg selv.

Et bedrag

Jeg husker da Gud kalte meg til større beskjedenhet i mitt klesvalg. Det krevde at **jeg** forandret meg. Først foreslo Han en tanke gjentatte ganger. Jeg valgte å gjøre denne tanken, som handlet om å kle meg mer kvinnelig, til min egen. Etter som jeg samarbeidet med å gjennomføre denne endringen, begynte Gud å påvirke samvittigheten min i forhold til klær som måtte legges bort. Han ville at jeg skulle legge bort mine korte skjørt, mine V-halsler, mine tilsittende klær, min todelte favorittbadedrakt, og senere også andre plagg som fremhevet figuren.

Tankene mine var i krig med min samvittighet om det jeg likte og mislikte ved disse plaggene. Jeg opplevde motstridende emosjoner. Jeg var villig til å legge bort visse plagg, mens andre gav større utfordringer. Jeg klynget meg tilenkelte favorittplagg og argumenterte for å beholde dem. En til tider sterk kamp fulgte. Jeg innså at dette var en indre kamp mot selvet. Jeg ønsket å være den som hadde ledelsen der selvet rådet.

I sin nåde gav Gud meg tid og rom til å fatte en beslutning av fri vilje. Gud tvinger ikke, men Han forlater oss heller ikke i uvitenhet når vi søker Hans vilje. Gud møter oss der vi er, og fører oss dit Han ønsker vi skal være, ett skritt av gangen. Jeg var overbevist om at noen av de plaggene jeg vurderte, ikke var passende klær for en kvinne som bekjente gudfryktighet. Gud kunne foreslå en slik tanke i mitt sinn, men lot det alltid være opp til meg selv å velge, uten

tvang. Jeg baserte mine valg på prinsipper, og mine holdninger og følelser ble etter hvertforandret. Det å ikke ta en beslutning, er det samme som i stillhet å fatte en beslutning imot Gud.

Gud lot meg få se hvordan klesbedraget var en snublestein for både menn og kvinner rundt meg. Jeg la merke til hvordan noen damer ble sjalu på meg fordi de også ønsket å ha slike moteklær som jeg hadde. Hos menn kan grunnlidenskapene bli vekket. Siden jeg nå var en kristen (en etterfølger av Kristus), måtte jeg være oppmerksom og unngå å kle meg slik lenger. Gud la en slik oppmerksomhet i meg. Han forandret min smak når jeg samarbeidet med Ham og tillot Ham å gjøre det. Jeg skulle ikke lenger være et redskap som tiltrakk seg andres oppmerksomhet eller førte deres tanker bort fra Gud til det jordiske eller sanselige. Jeg kan ikke behage alle mennesker, men jeg kan behage Gud. Var jeg villig til å legge til side den smaken og de holdningene som jeg hadde lært i verden?

Gud gjorde meg oppmerksom på de sannheter Han forsøkte å vise meg hver gang jeg hadde på meg en omstridt bluse eller bukse. Han talte til min samvittighet. Guds forsyn gav tilstrekkelig bevis på at disse plaggene ikke var etter Hans vilje. På relativt kort tid gav jeg etter for å gjøre det rette, overbevist om at Guds vei var best for meg. *Ville jeg følge den veien Kristus ledet meg?* Alt handlet om dette. Etter som jeg samarbeidet, kledde Gud mitt indre med guddommelig tilfredshet og fred. Han vil gjøre det samme med deg.

Kristus alene har kraft til å endre våre holdninger, preferanser og vaner når vi samarbeider med Ham. Vi må lære å finne et balansert ståsted og holde oss unna ytterligheter på begge sider. Vi kan bli *for liberale* på samme måte som vi kan bli *for konservative*. Søk Gud og la Ham lede deg til en balanse.

Damer, vi ønsker ikke at vår klesstil i bedragets navn skal skiftefra å være for tettsittende og for lite, til den andre ytterkanten med for løs, uryddig, uren og stygg påkledning, eller med for mye klær. Dette er heller ikke noe som behager Gud! Endring til større beskjedenhet og renhet tar ikke bort smak, orden eller passende påkledning. La oss søke etterden balansen som behager Gud. Hva ber *Gud* deg gjøre?

Hva kjennetegner passende klær?

Det finnes ikke én bestemt klesstil som kan fungere som nøyaktig rettesnor til alle tider. La oss ikke fremme én og samme stil for alle. Vi må heller gjøre **Bibelens grunnleggende prinsipper** til vår rettesnor. Fra mitt eget studium av beskjedenhet, vil jeg beskrive dette som klær som er passende, tiltalende, pene, rene, ordentlige og smakfulle, og som på en god måte gjenspeiler Guds bilde.

Hvis du skal kle deg sunt, vil du tatilstrekkeligklær på hender og føtter til å fremme god sirkulasjon. Vi ønsker jo ikke å fryse. Men å kle på hendene og føttene handler om helse, og er verken ment å overdrives eller å underdrives. Legg ikke noe til eller trekk noe fra Guds prinsipper. Gjør ikke menneskets plikt eller fortolkning til en erstatning for Guds. Unngå alle ytterligheter. Gud tillater individualitet, men vi bør vokte oss for selvstendighet fra Hans prinsipper. *"Vi skal lyde Gud mer enn mennesker."* (Apg. 5,29).

Vi burde kle oss slik det passer til det vi holder på med. Jeg mener skjørt eller kjole er passende til de fleste yrker og aktiviteter. Det er dessuten veldig kvinnelig. Men hvis du

rydder i stallen, rir på hest, klatrer i stige, klatrer på fjellet, går på ski og liknende, vil bukser være mer beskjedent og praktisk enn en kjole. Gud står for balanse i alt. Det finnes sunne og passende steder for bukser. Hold deg nær til Gud for å finne en passende balanse i beskjedenhet.

Det er viktig at klesspørsmålet ikke opptar all plassen i vårt sinn eller blir et stadig argument der vi presser vårt syn på andre. Dette er ikke Kristi Ånd! Vi skal ikke fungere som Den Hellige Ånd for andre. Hver og en av oss trenger å bygge det vi gjør på et "så sier Herren". Vi bør derfor selv studere de bibelske prinsippene som skal styre våre valg av klær og vår stil, samt evaluere våre motiver for å ta dem på. Vi bør ikke bruke beskjedne klær motvillig ettersom dette ikke er overgivelse. Vi bør heller ikke bruke dem for at vi skalkunne tenke at vi er bedre enn andre. Både Guds Ånd og Hans sannhet må styre oss. Vi må bruke fornuften, ledet av Guds øye slik at vi ikke gjør selvets vilje til Guds vilje.

Jeg kunne selvsagthå nevnt alle bibeltekstene jeg fant og fortalt deg hva jeg lærte fra mitt studium, men det er bedre at du studerer dette temaet selv. *"Vær nøye med å fremstille deg for Gud som en som holder prøve, (...) en som deler ut sannhetens ord på rett måte."* (2. Tim. 2,15). Gud vil bruke sitt Ord, og Hans Ånd vil fortolke og tilpasse Ordet til å lede oss individuelt. Du kan samle sitater om klær, men det er de grunnleggende prinsippene for å vandre med Gud som også vil definere prinsippene for hvordan vi kler oss. Vurderingen av klær vil blant annet bygge på prinsipper som handler om overgivelse, om å gi etter for Gud, om å kjenne Hans stemme, og kanskje til og med om at vi må bli født på ny, slik Jesus sa til Nikodemus (Joh. 3,3-7). Du trenger nemlig kraft fra himmelen til å gjøre forandringer. Dette er et viktig prinsipp også når det gjelder klær. Vintreet og grenene gir en god illustrasjon på vårt behov for å *haforbindelse* for å få liv og kraft (Joh. 15,5). Det er viktig å kunne skjelve Guds stemme fra stemmen til vår vilje eller våre kjødelige begjær. Da vil viforstå hvilke passende klær Gud ønsker at vi skal bruke.

Jeg vil at du skal studere Guds Ord, be om at Den Hellige Ånd må lede og fortolke Skriften for deg, samle tekster og så trekke en konklusjon. Se nærmere på vers som du føler er sentrale, enten direkte eller indirekte. Det vil skape balanse. Les og se hva Gud sier til deg personlig.

Jeg vil også anbefale deg *ikke* å kjempe med uklare tekster om klær. Baser heller dine prinsipper på de skiftsteder som er tydelige. De uklare tekstene kan forstås i lys av de klare, ettersom Gud ikke motsier seg selv. For å studere dette temaet, må vi alle være som dem fra Berøa (Apg. 17,11). Vi må kunne gi en grunn for hvorfor vi gjør det vi gjør. Vi behøver å lese Ordet oppriktig og ta det så langt som tekstene indikerer, men ikke lenger. Gud ønsker ikke at vi skal legge noe til eller ta noe bort fra Hans Ord som skal veilede vår handlemåte og vår klesstil. Gud ønsker å bringe oss i balanse og redde oss fra fanatisme, stolthet og ytterligheter. Paulus ber oss være som dem fra Berøa. Jeg vil derfor si med Paulus at du også må granske alt jeg sier slik at du selv kan bli overbevist ved Den Hellige Ånds ledelse om hvordan det er. Vær en gudsledet berøer i å studere dette temaet. Jeg vil at du skal følge Kristus og ikke mine fortolkninger. Det er derfor jeg omtaler generelle retningslinjer og prinsipper her. Jeg ønsker ikke å være ditt mønsterbilde. Jeg vil at Kristus skal være ditt forbilde, og at du er berøeren, Hans barn som blir ledet fra oven.

Mange som studerer dette emnet, gjør den feilen at de lytter til det talere sier fremfor å være berøere som selv undersøker om det er slik talerne har sagt. Vi er imidlertid nødt til å finne det ut selv, særlig hvis vi skal dele vår forståelse med andre. Når en taler samler tekster for å

bevise sine påstander, kan disse like godt være private fortolkninger, og de kan lede deg lenger bort fra det Ordet har til hensikt å si. Vi må alltid vokte oss for fortolkninger som bortforklarer et tydelig ”så sier Herren”. Å velge å følge Gud krever at man er grunnfestet i Hans Ord og vilje, ikke i tradisjoner, sedvaner eller moter av vår tid.

Noen advarsler om klær

La oss se på et par advarsler somomhandler klær. På den ene siden bør vi ikke kle oss så annerledes enn verden at vi blir et skuespill, ser ut som et fugleskremsel, eller virkersjuskete. Dette er imot Guds prinsipper om netthet og orden. ”*Alt må skje på en sømmelig måte og med orden.*” (1. Kor. 14,40). På den andre siden bør vi heller ikke bli så lik verden at moten blir som en gud som settes høyere enn Kristus. Vårt spørsmål må alltid være: ”Herre, hva vil du jeg skal gjøre?”

Vi burde granske våre sanne motiver for hvorfor vi kler oss som vi gjør. Kler vi oss for Jesus med rene, ærlige motiver? Det er i så fall bra! Hvis vi skal følge Gud helt og fullt, må vi nemlig først oppnå *indre frihet*. Vi må overgi våre følelser og ønsker til Jesus. Da vil de ikke lenger friste eller plage oss, og vi vil finne den freden vi lengter etter. Når vi samtykker i å gjøre Guds vilje og anstrenger oss for å stole på Ham fremfor å lyde våre følelser og emosjoner, vil Gud komme til på innsiden og bringe kjødet til lydighet. Men vi behøver også *ytre frihet*, slik at vi kan stå imot press som kommer utenifra – fra venner, familie og andre vi omgås. Også dette kan og må overgis til Gud. Når vi så søker å behage Ham fremfor å behage mennesker, vil vi få erfare Guds fred. Vi vil vokse i nåde, tillit og glede når vi tjener Gud. Han vil styrke de valg vi tar om å forandre våre indre holdninger slik at de stemmer med den ytre kledningen. Begge deler – både det indre og det ytre – vil da være beskjedent.

Hvis ytre press styrer vår bekledning – hvis vi kler oss for å likne de andre damene i kirka eller samstemme med smaken til noen som tydelig gir uttrykk for sine meninger og får deg til å føle deg skyldig hvis du ikke følger dem – hva skjer da? Fordi du er sjenert eller ønsker å unngå konflikter, gir du kanskje bare etter for presset. Men Gud er ikke involvert i et slikt valg. Mennesker fungerer her som stedfortredere for Gud. Du kan kanskje få en følelse av å tilhøre gruppen, men vil det egentlig hjelpe deg? Det er ikke noen kraft i din menneskelighet som uten Guds hjelp kan forandre din smak, dine vaner eller dine ønsker. Du vil ende opp i en frustrerende kamp mot selvet og til slutt gi opp og forkaste alle klesprinsippene, samtidig som du føler deg skyldig. Dette er ikke bra. Ta derfor ikke på deg klær for å bli anerkjent av mennesker eller en spesiell gruppe. Kle deg heller for Jesus og baser det på din kjærlighet og respekt for Ham.

Hva så om du tar på deg bukser fordi du forsøker å være som en mann, dvs. ønsker å handle som en mann, dominere eller kle deg som en mann? Dette vanærer Gud. Du trenger da å rydde opp i tankene og motivenedine for hvorfor du gjør som du gjør. Å være ledet av selvet på dette området er farlig. Dårlige motiver og stolthet må identifiseres og legges bort. Argumentering kan være en forkledning for et selv som har tatt ledelsen i stedet for Gud. Noen kvinner tar på seg bukser for å tiltrekke seg oppmerksomhet til sin figur. Er dette fra Gud? Nei. Selvet står ofte bak. Ønsker du virkelig å tiltrekke deg en mann på grunnlag av utseendet? Eller vil du heller at en mann skal elske deg for den du er, slik Gud hadde til hensikt? Med Guds hjelp kan du rydde opp i dine motiver.

Når vi kler oss for Jesus, vil vi ha sømmelighet, smak og orden. Vi vil vise beskjedenhet i opptreden og i klesstil. Kvinner har en yndig kropp, og vi bør ikle den attraktivt, men ikke

sensuelt. Vi burde stå rakrygget enten vi har små eller store bryster. Men vi burde ikke gjøre dette for å fremheve vår figur eller tiltrekke oppmerksomhet til våre former. Gud blir bedrøvet når vi kvinner presser skuldrene fremover for å skjule at vi er kvinner idet vi tror at det er galt å ha former. Men Han ønsker heller ikke at vi skal vise oss frem. Du kan stå rakrygget og være den kvinnen Gud skapte deg til, med passende selvtillit og renhet, vel vitende om at Gud ønsker at du skal være Hans barn. Dette vil være en anbefaling av Kristus.

Vi trenger å finne *balansen* i være den Gud skapte oss til å være. Dette kan vi gjøre ved å la Gud lede oss, i motsetning til å følge selvet. Vær på vakt mot livets to grøfter – overdrivelsesgrøften og underdrivelsesgrøften. Gud ønsker at vi skal være i midten av Hans vilje. Unngå ytterlighetene med *alltid* eller *aldri*, *for mye* eller *for lite*.

Gud kan overbevise våre sinn om at vi bør kle oss beskjedent og sunt. Selv om vi skulle oppdage at vi bryter med moten, bør vi ikke av den grunn forandre vår klesstil slik at vi kan bli lik verden. Her bør vi vise en edel selvstendighet med moralsk mot til å gjøre det som er rett, selv om hele verden skiller seg fra oss. Vit at du sammen med Gud er ”i flertall”. I Kristus kan vi oppleve frihet til å være selvstendig fra verden. Vi kan være tilfredse med hvem vi er og hva vi har på oss fordi det gleder Gud. Igjen, som det står: ”*Vi skal lyde Gud mer enn mennesker.*” I Kristus vil vi finne kraft til å endre våre hjerter, vaner og holdninger. Uten Kristus vil derimot følelsene og emosjonene ikke forandre seg.

Hvis verden så innfører klær som samsvarer med Bibelen, kan du ta det imot med takknemlighet til Gud. Det grunnleggende prinsippet er at kristne bør følge Kristus og tilpasse sine klær til Guds Ord. Noen vil kanskje latterliggjøre oss eller motarbeide oss. Følg likevel den rette vei i ydmykhet, uavhengig av om du får applaus eller kritikk.

Kristus leder oss alltid til balanse, gjør Han ikke? Når vi oppriktig søker å lære Guds vilje å kjenne gjennom personlig studium og bønn, vil Gud være der for å veilede oss til det svaret vi leter etter. Jeg oppfordrer deg til å studere slik at du kan finne balanse i et hvert spørsmål du måtte ha når det gjelder hva som er passende klær, anerkjent av himmelen. Gud vil være med deg i prosessen.